

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Københavns Kommune for et Laan paa indtil 40,000,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3303.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finanssaaret 1910—11.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3297 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kørsel med Motorvogne og Motorcykler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 103.)

Sagen sattes til Forhandling.

J. H. Jensen: Det er nu godt 7 Aar siden, at Rigsdagen eller Folketinget her for første Gang havde Lovforslag fremlagt til at faa ordnet Kørselen med Automobile. Der var den Gang meget delte Meninger om, hvorvidt der overhovedet skulde foretages Indskrænkninger med Hensyn til denne Kørsel, eller den kunde gives fri som al anden Kørsel. Der blev i den Retning holdt meget lange Foredrag her, og det viste sig, at der ingen Partiskel var at spore her. Navnlige det Parti, hvortil

jeg hørte, stod i hvert Fald paa to Yderfløje, jeg for mit Vedkommende stod paa den ene Fløj, og et Par af mine Kolleger fra København stod lige paa den modsatte Fløj. Jeg var af dem, der mente, at Automobilkørselen ingenlunde skulde forbydes, idet jeg allerede den Gang godt kunde forstaa, at Automobileerne kunde have en Fremtid for sig, og at de muligvis helt og holdent eller dog delvist kunde blive Fremtidens Køretøjer. Men paa den anden Side stod det ogsaa klart for mig, at der maatte gaas frem med Lempe her, og at det maatte ordnes paa en saadan Maade, at de almindelig brugte Køretøjer, som da for Resten hverken Land eller By den Gang kunde undvære og heller ikke kan endnu, bleve stillede saaledes, at ikke alt for mange skulde risikere Liv og Lemmer, naar man møder disse nymodens Køretøjer. Fra den anden Side hævdedes det med Styrke, at saa længe der ikke var fri Kørsel, bleve Hestene aldrig fortrolige med dem, og man kunde derfor lige saa godt straks give fri Bane. Selv om den Ordning, vi kom til, ikke fuldt ud var den, som jeg havde ønsket, gik den i alt Fald i Retning af at indføre betydelige Indskrænkninger for Automobilkørselen, og da man kort efter spurgte de kommunale Raad, viste det sig, at alle danske Amtsraad og alle Byraad havde de samme Anskuelse, som jeg og flere med mig havde hævdet her.

Man var allerede da klar over, at det ikke vilde vare saa grumme længe, inden Loven skulde revideres. Det var jo et nyt Lovgivningsomraade, hvor Udviklingen gaar hurtigt, og uagtet det ikke er fulde 7 Aar, siden Loven først blev vedtagen, er det nu tredje Gang, Folketinget har den til Behandling. Spørgsmaalet er da først, om Udviklingen i de 7 Aar har været saaledes, at vi nu kunne lade Automobileerne køre uden nogen som helst Indskrænkning. Dette Spørgsmaal er allerede besvaret benægtende af det høje Landsting, selv om ogsaa det Forslag, vi have faaet herved, stiller Automobilkørselen lidt friere end før. Og jeg haaber, at Folketinget vil give det samme benægtende Svar. Jeg tror ikke, at Folketinget i nævneværdig Grad har forandret sine Anskuelse siden sidst. Og der er jo her det mærkelige Tilfælde, at første Gang Loven var til Behandling, vare Meningerne meget delte, men sidste Gang vare næsten alle enige, der hævdede sig ikke en eneste Røst til Fordel for den frie Kørsel. Alle vare enige om, at der endnu behøvedes en hel Del Indskrænk-